

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Marina Rusu (Curtiș), reprezentată de avocatul Isae Cireș,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Marina Rusu (Curtiș) împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terți Eugenia Culinca, Alina Gorceac, Elizaveta Buzu, Alina Arapu-Buțco cu privire la anularea parțială a actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Marina Rusu (Curtiș),

c o n s t a t ă:

La 06 septembrie 2019, Marina Rusu (Curtiș) a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătorii”, în partea respingerii cererii sale de transfer de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) și propunerea Președintelui Republicii Moldova, numirea în funcția de judecător pe un termen de 5 ani și înaintarea proiectului decretului respectiv în privința: Eugeniei Culinca, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, Alinei Gorceac, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, Elizavetei Buzu, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău și Alinei Arapu-Buțco, judecător în cadrul Judecătoriei Criuleni.

În susținerea acțiunii Marina Rusu (Curtiș) a indicat că prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.515- VI din 08 februarie 2012 a fost numită pe un termen de 5 ani în funcția de judecător de instrucție la Judecătoria Taraclia.

Prin Hotărârea nr.147/4 din 04 februarie 2014 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost suspendată din funcția de judecător pe perioada aflării în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului, începând cu 05 februarie 2014 - până la 02 octombrie 2017, iar prin decretul nr.1328-VII din 11 septembrie 2014 a Președintelui Republicii Moldova a fost reconfirmată în funcția de judecător la Judecătoria Taraclia.

Prin Hotărârea nr.624/26 din 29 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost transferată în funcția de judecător la Judecătoria Cahul, instanță nou-

creată prin Legea nr.76 din 21 aprilie 2016 privind reorganizarea instanțelor judecătorești, începând cu 01 ianuarie 2017.

Ulterior, prin decretul nr.192-VIII din 20 mai 2017 a Președintelui Republicii Moldova a fost numită în funcția de judecător la Judecătoria Cahul, până la atingerea plafonului de vârstă, iar prin hotărârea nr. 613/28 din 19 septembrie 2017 a fost transferată temporar în funcția de judecător la Judecătoria Criuleni, pe un termen de 6 luni, începând cu 15 octombrie 2017. Mai apoi, prin hotărârea nr.177/9 din 03 aprilie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost prelungită perioada de transfer la Judecătoria Criuleni cu 6 luni, începând cu 17 aprilie 2018.

Reclamanta a reținut că prin hotărârea nr.156/8 din 16 aprilie 2019 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a fost anunțat concurs pentru suplinirea posturilor vacante de judecător la Judecătoria Chișinău - 3 posturi (sediul Ciocana - 2 posturi, sediul Rîșcani - 1 post), Judecătoria Criuleni - 1 post (sediul Central), și altele.

Însă, prin hotărârea nr.321/19 din 06 august 2019 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii i-a fost respinsă cererea privind suplinirea posturilor vacante de judecător la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și Judecătoria Criuleni (sediul Central), prin transfer de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia).

Reclamanta și-a exprimat dezacordul față de hotărârea nr.321/19 din 06 august 2019 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, considerând-o ca fiind ilegală și defavorabilă. Or, conform prevederilor art.141 alin.(1) din Codul administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

La acest capitol, a menționat că, viciu deosebit de grav al hotărârii contestate are două aspecte, unul procedural și altul material.

Cu referire la viciu procedural deosebit de grav, reclamanta a reținut că la emiterea actului administrativ contestat a fost încălcată procedura prevăzută de legislația în vigoare în următoarele circumstanțe și anume, la concursul pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) și la Judecătoria Criuleni (sediul Central), doar ea a depus cereri, separat pentru fiecare instanță, respectiv, la concurs pentru ambele funcții, ea nu a concurat cu alți candidați.

Or, reieșind din prevederile art.9 alin.(9) și alin.(10) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, candidații la funcția de judecător, președinte și vicepreședinte al instanței judecătorești își aleg funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a mediei de concurs. În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi numiți pentru prima dată în funcția de judecător, primul își alege funcția candidatul care a obținut rezultate mai mari la examenul susținut în fața Comisiei pentru examenele de absolvire a Institutului Național al Justiției. În cazul punctajului egal al candidaților care urmează a fi promovați la o instanță judecătorească superioară, al celor care urmează a fi numiți în funcția de președinte ori de vicepreședinte de instanță judecătorească sau transferați la o instanță judecătorească de același nivel ori la o instanță judecătorească inferioară, care pretind la aceeași funcție, Consiliul Superior al Magistraturii va lua decizia prin hotărâre motivată. Rezultatele concursului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui Republicii Moldova, după caz Parlamentului, numirea în funcție a candidaților desemnați în conformitate cu rezultatele concursului. Consiliul Superior al Magistraturii refuză să efectueze propunerea de numire în funcție a unuia dintre acești candidați dacă constată că acesta nu corespunde condițiilor prevăzute de lege pentru funcția de judecător. Refuzul trebuie să fie motivat.

În viziunea reclamantei, Consiliul Superior al Magistraturii poate lua numai două decizii: să propună spre numire în funcție sau refuzul de a propune numirea în funcție, întrucât potrivit pct.3.35 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea nr.312/29 din 20 decembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte candidatului care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

Având în vedere că candidatura sa a fost unica la concursurile menționate, nu a existat o concurență, iar posibilitatea ca punctajul său să fie mai mic în comparație cu al altui candidat, era exclusă.

Totodată, reclamanta a reiterat că potrivit pct.3.36 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.312/29 din 20 decembrie 2018, Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să refuze propunerea de numire în funcție a candidaților dacă se constată că aceștia nu corespund condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător. Hotărârea de refuz privind propunerea de numire în funcție trebuie să fie motivate.

Prin urmare, unicul temei pentru refuzul cererii de transfer ar putea fi necorespunderea condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător.

Conform art.26 alin. (3) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în procesul-verbal se vor consemna: prezența membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și a altor participanți la ședință, conținutul dezbaterilor și hotărârea adoptată, problemele puse la vot și rezultatele votării.

A subliniat că din conținutul procesului-verbal al ședinței și a părții motivate a hotărârii contestat, nu s-a indicat care anume cerere depusă de către ea a fost supusă examinării și votului, precum și cum au votat membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pentru fiecare cerere în parte.

Astfel, nu este clar pentru numirea sa în funcția de judecător în care instanță au votat membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu votul „pro”, având în vedere că dânsa a depus două cereri și ambele au fost supuse examinării.

Or, la art. 24 alin. (1) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, legiuitorul cert a prevăzut că, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4) din Legea menționată.

Totodată, conform art.20 alin (3¹) din aceeași lege, transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești și eliberarea lui din funcție se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, promovarea judecătorului la o instanță superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și eliberarea lui din funcție trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului.

Reclamanta consideră că Legea nu prevede expres majoritatea necesară, neindicând la ce se referă majoritatea - membrii prezenți sau toți membrii Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv și membrii de drept, care nu au dreptul să voteze chestiunile legate de cariera judecătorului. Or, conform art.134 alin.(1) din Codul administrativ, majoritatea reprezintă numărul minim de voturi ale membrilor organului colegial necesar conform legii pentru ca un act administrativ individual să poată fi emis.

La fel, dispozițiile art.135 alin.(5) din Codul administrativ, statuează că, dacă pentru emiterea unui act administrativ individual de către un organ colegial legea nu prevede în mod expres majoritatea necesară, se aplică regula majorității simple. Iar potrivit alin. (2), majoritatea simplă reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

Prin urmare, la ședința din 8 membrii prezenți majoritatea simplă poate fi din 5 voturi, întrucât 3 membri de drept al Consiliului Superior al Magistraturii nu au dreptul de vot asupra transferului judecătorului rămân 9 membri dintre care majoritatea absolută constituie tot 5 voturi. Or, potrivit art.135 alin.(7) din Codul administrativ, în caz de paritate de voturi, procedura de votare se va repeta. Dacă egalitatea de voturi se înregistrează repetat, actul administrativ individual se consideră respins. Motiv din care, concluzionează reclamanta că, votarea repetată nu a fost efectuată.

Referitor la aspectul material al viciului deosebit de grav al hotărârii contestate, menționează reclamanta că, și cu trimitere la prevederile art.19 alin. (2) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, pct. 11.11 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15 septembrie 2015, pct.3.36 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 312/29 din 20 decembrie 2018, reclamanta consideră că hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii trebuia să fie motivată.

La acest capitol, reclamanta a indicat că reieșind din dispozițiile pct.92 și 39 din Avizul nr. 10(2007) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitor la Consiliul Justiției, în serviciul societății, adoptat de CCJE cu prilejul celei de-a 8-a reuniuni (Strasbourg, 21-23 noiembrie 2007), toate deciziile pronunțate de Consiliul Justiției, privind numirea, promovarea, evaluarea, disciplina și toate celelalte decizii asupra carierei judecătorilor trebuie să fie motivate. Unele decizii ale Consiliului Justiției în materie de gestionare și administrare a serviciilor justiției, precum și deciziile de numire, de mobilitate, de promovare, de

disciplină și de revocare a judecătorilor (dacă dispune de una din aceste puteri) ar trebui să fie motivate, să aibă o valoare de constrângere sub rezerva posibilității unui recurs contencios.

Analizând hotărârea contestată în aspectul motivării, aceasta conține numai constatarea votării cu 4 voturi „pro” și 4 voturi „contra”, fără a indica motivele de fapt și de drept pe care este bazată concluzia de a respinge cererile privind transferul. Or, potrivit pct. 3.36 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să refuze propunerea de numire în funcție a candidaților dacă se constată că aceștia nu corespund condițiilor impuse de lege pentru suplinirea funcției de judecător. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, de refuz privind propunerea de numire în funcție, trebuie să fie motivată.

Totodată, din prevederile pct.3 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.613/29 din 20 decembrie 2018, rezultă că, în cadrul proceselor de selecție a candidaților pentru funcția de judecător, de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească și de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță inferioară se va ține cont de următoarele criterii de bază: a) nivelul de cunoștințe și aptitudinile profesionale; b) capacitatea de aplicare în practică a cunoștințelor; c) vechimea în funcția de judecător sau în alte funcții de specialitate juridică; d) indicatorii calitativi și cantitativi ai activității desfășurate în funcția de judecător sau, după caz, în alte funcții de specialitate juridică; e) respectarea standardelor etice; f) activitatea didactică și științifică.

Chiar în regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii s-a stabilit detaliat procedura și criteriile: a) de selecție a candidaților pentru funcția de judecător; b) de promovare în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară; c) de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească; d) de transfer al judecătorului la o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară.

Astfel, devreme ce în alte legi speciale și/sau regulamente nu sunt indicate careva criterii suplimentare, urmează a fi interpretat că cele enumerate supra sunt exhaustive și doar ele pot fi luate în considerare la adoptarea unei decizii privind refuzul de transfer. Mai mult decât atât, în partea motivantă a hotărârii contestate, nu se face referire la neîntreținerea de către ea a vreunei condiții menționate mai sus.

Referitor la punctajul acordat în ceea ce ține de motivarea cererii de transfer (10 puncte din 20), reclamanta a specificat că zilnic are nevoie de 8 ore pentru a se deplasa spre și de la locul de muncă (4 ore într-o direcție și 4 ore în cealaltă direcție), iar diminuarea considerabilă a aprecierii acestui fapt, consideră că este absolut neîntemeiată și vine în contradicție cu Directiva 2003/88/CE din 4 noiembrie 2003 a Parlamentului European și a Consiliului, privind unele aspecte ale organizării timpului de lucru, în care la Capitolul 2 (Perioade minime de repaus. Alte aspecte ale organizării timpului de lucru), alineatul 3 (Repausul zilnic) este prevăzut expres că, Statele membre i-au măsurile necesare pentru ca

orice lucrător să beneficieze de o perioadă minimă de repaus de 11 ore consecutive în decursul unei perioade de 24 de ore.

Astfel, invocă reclamanta că, devreme ce 8 ore pe zi se află în drum și 8 ore la locul de muncă, timpul de repaus îi este redus la 8 ore (din care după recomandările OMS 7-9 ore per zi destinate somnului), respectiv, timp de 11 luni consecutive îi este încălcat un drept esențial, iar urmare a acestei încălcări i-a fost pusă în pericol și starea de sănătate, care în această perioadă s-a înrăutățit.

În opinia reclamantei motivului formulat privitor la locul de trai în mun. Chișinău, iar locul de muncă în orașul Taraclia, ca fiind unul de importanță minoră, și consideră că este foarte important și destul de întemeiat.

Cu toate acestea, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu a luat în considerare acest fapt și i-a respins cererile cu privire la transfer în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, în schimb a propus Președintelui Republicii Moldova numirea în funcția de judecător, pe un termen de 5 ani, la Judecătoria Chișinău pe următorii candidați: Eugenia Culinca, Alina Gorceac, Elisaveta Buzu, iar pe Alina Arapu-Buțco la Judecătoria Criuleni.

Prin încheierea protocolară din 07 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost atrași în proces în calitate de terți Eugenia Culinca, Alina Gorceac, Elisaveta Buzu și Alina Arapu-Buțco.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 01 februarie 2021, Marina Rusu (Curtiș) prin intermediul avocatului Isae Cireș, a depus cerere prin care și-a concretizat pretențiile din acțiune, invocând că, având în vedere faptul că prin decretele Președintelui Republicii Moldova nr.1342-VIII și nr.1343-VIII din 04 decembrie 2019, Eugenia Culinca, Alina Gorceac și Alina Arapu-Buțco, au fost numite în funcțiile de judecători în cadrul instanțelor de judecată unde dânsa a pretins să fie transferată (Judecătoria Chișinău și Judecătoria Criuleni), rezultă că actul administrativ contestat a fost executat. Din care motiv este inoportună anularea actului administrativ în partea numirii în funcție a judecătorilor menționați, având în vedere că deja de mai mult de un an persoanele respective își exercită activitatea în cadrul instanțelor unde au fost numite.

Cu toate acestea, hotărârea nr.321/19 din 06 august 2019 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cel puțin în partea respingerii cererii sale de transfer la instanța de judecată de același nivel, este ilegală și neîntemeiată.

La acest aspect, reclamanta a susținut că motivele invocate în cererea de chemare în judecată inițială din 06 septembrie 2019, rămân fără modificări, relatând doar că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii i-a refuzat transferul la o instanță de același nivel, deși, dânsa a avut prioritate în raport cu alți candidați care au fost numiți pentru prima dată. Or, potrivit pct.3.26 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.612/29 din 20 decembrie 2018, cererile judecătorilor de participare la concurs privind transferul în altă instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară se examinează de către Plen în cadrul aceleiași ședințe în care se va desfășura concursul pentru suplinirea locului vacant de judecător în instanța respectivă.

De asemenea, conform pct.3.27 din Regulament, Plenul va examina cererile înregistrate ale judecătorilor și candidaților privind ocuparea posturilor vacante de judecător

în următoarea ordine: 1) transferul judecătorilor într-o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară; 2) propunerea de numire pentru prima dată a candidaților în funcția de judecător.

Iar, potrivit pct.3.28 din același Regulament, dacă nu au fost completate funcțiile vacante de judecător, prin transfer, Consiliul Superior al Magistraturii va purcede la desfășurarea concursului cu participarea candidaților care urmează a fi numiți pentru prima dată în funcția de judecător.

În virtutea normelor din Regulament, relatate la pct.6, judecătorii care pretind la un post vacant prin transfer, dacă corespund criteriilor de eligibilitate, au prioritate să suplinească postul vacant, în raport cu candidații la numirea în funcția de judecător.

Consideră reclamanta că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii evident a încălcat procedura de desfășurare a concursului pentru suplinirea funcției de judecător, anunțată prin hotărârea nr.156/8 din 16 aprilie 2019, întrucât candidatura sa pentru suplinirea postului vacant din Judecătoria Chișinău sau Judecătoria Criuleni, era eligibilă, iar respingerea cererii cu privire la transferul său nu a avut la bază un temei legal.

În opinia reclamantei, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, adoptând hotărârea din 06 august 2019, prin care a fost respinsă cerere de transfer la Judecătoria Chișinău sau Criuleni, a admis față de ea un fapt de discriminare, din care motiv actul administrativ contestat urmează a fi anulat în partea respingerii cererii sale de transfer de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să propună Președintelui Republicii Moldova candidatura sa pentru numirea prin transfer în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu înaintarea proiectului decretului respectiv.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă Marina Rusu (Curtiș).

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, Curtea de Apel Chișinău a motivat soluția de respingere a acțiunii reieșind în următoarele circumstanțe.

Cu trimitere la prevederile art.20 alin.(1), alin.(3¹) și (4), art. 24 alin. (1)-(4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19 iulie 1996, art.118, art.119 alin.(1) și alin.(2), art.120 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău a conchis că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătorii”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, este întemeiată și legală, conținând motivele de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Or, transferul Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, nu a fost admis pe motiv că nu au fost acumulate voturile necesare pentru admiterea demersului.

Prima instanță nu a reținut argumentul reclamantei precum că actul administrativ contestat nu a fost motivat, întrucât nu conține concluziile de respingere a candidaturii sale la transfer, deoarece Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în partea contestată a hotărârii a indicat destul de explicit motivele, punctajul și numărul de voturi acumulat de

fiecare candidat, care în rezultat denotă că magistrata Marina Rusu (Curtiș) nu a acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferului la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) sau Judecătoria Criuleni (sediul Central).

Referitor la pretenția reclamantei privind obligarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii să propună candidatura sa Președintelui Republicii Moldova pentru numirea prin transfer în funcția de judecător la Judecătoria Chișinău, cu înaintarea proiectului decretului respectiv, prima instanță cu trimitere la art.1 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a subliniat că Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Totodată, cu referire la dispozițiile art.2, art.4 alin.(1) lit. a), art.10 lit.f) și art.11 lit.e) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, prima instanță a stabilit că înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova, numirea prin transfer, ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii. Or, în caz contrar s-ar fi admis o ingerință în votul discreționar al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ce ține de transferul judecătorului la o altă instanță egală în drept, care constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Prima instanță a concluzionat că chestiunea privind asigurarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de transferarea judecătorului la o instanță de același nivel ține de prerogativele constituționale exclusive ale Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât reieșind din prevederile pct.15-16 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi transferați la o altă instanță de același nivel.

În acest context, prima instanță a reținut că puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii la transferarea judecătorilor la o altă instanță de același nivel, care se realizează prin cumularea a două condiții stabilite prin lege și anume, atribuirea punctajului și votul majorității membrilor acestuia. Or, art.137 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, cert statuează că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legale stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Din cele constatate, prima instanță a accentuat că reclamanta Marina Rusu (Curtiș), este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Au fost apreciate critic alegațiile reclamantei precum că a fost încălcată procedura de vot la adoptarea hotărârii, întrucât conform pct.11.9 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.668/26 din 15 septembrie 2015, prin votul majorității

membrilor săi se înțelege votul exprimat al majorității membrilor aflați în exercițiul funcției. Or, la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, participă, însă, fără drept de vot, respectiv numărul de voturi ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, necesar a fi întrunit pentru a fi propus Președintelui Republicii Moldova, în vederea transferării judecătorului la o instanță de același nivel, în sensul art.24 alin. (1) și coroborat cu art.3 alin. (1) din Legea nr. 947 din 19.07.1996, este în număr de 7 voturi ale membrilor din numărul total de 12 membri.

Respectiv, întru admiterea transferului magistratei Marina Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, urma să acumuleze 7 voturi din 12 (numărul total de membri), pe când aceasta a acumulat doar 4 voturi „pro” și 4 voturi „contra”, ceea ce denotă că nu a fost acumulat numărul necesar de voturi pentru a fi transferată la o altă instanță de același grad.

În acest sens, nu au fost reținute argumentele reclamantei precum că ar avea dreptul prioritar de a fi transferată la o altă instanță de același grad, având în vedere că activează ca judecător începând cu anul 2012 și faptul că a optat pentru anumite instanțe, depunând 2 cereri consecutive, iar Consiliul Superior al Magistraturii s-a expus doar asupra unei cereri, deoarece a participat și a depus cereri pentru un concurs unic, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, la care participă și candidații la funcția de judecător care au depus cereri în acest sens. Or, reieșind din prevederile art.16 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, se atestă că toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire și nimeni nu poate fi privilegiat.

De asemenea, a fost considerat irelevant argumentul reclamantei precum că candidatura sa a fost unica la concursurile menționate, precum și nu a existat o concurență, iar posibilitatea ca punctajul său să fie mai mic în comparație cu a altui candidat, este exclusă, or, din analiza conținutului hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele judecătoria”, în partea respingerii cererii de transfer a Marinei Rusu (Curtiș) de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni, se atestă că, Marina Rusu (Curtiș) a concurat cu alții doi solicitanți privind transferul la altă instanță egală în grad (f.d.14, vol. I).

La fel, a fost considerat declarativ argumentul reclamantei privind obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a-i admite cererea de transfer de la Judecătoria Cahul (sediul Taraclia) la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), sau după caz la Judecătoria Criuleni în situația lipsei altor solicitanți. Or, acceptarea cererii de transfer este un drept discreționar Consiliului Superior al Magistraturii și nicidecum o obligațiune.

A fost apreciat critic și argumentul reclamantei precum că a fost comis un act de discriminare în privința ei în raport cu un alt candidat la ocuparea funcției prin transfer aflat în situație identică, fapt constatat prin decizia din 06 noiembrie 2020 Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, cauza nr. 185/19. Or, decizia respectivă a fost contestată de către Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv, nu a obținut puterea lucrului decis în sensul art.140 din Codul administrativ, și prin urmare nu are putere de probațiune și nu poate fi luată în considerație la soluționarea prezentei cauze.

Reieșind din cumulul circumstanțelor menționate, prima instanță a concluzionat că la caz lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ în partea contestată, întrucât acesta

reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor vacante de judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău/Judecătoriei Criuleni.

Or, simpla nemulțumire a reclamantei cu actul administrativ individual defavorabil, nu atrage după sine anularea în partea contestată a acestuia.

La 29 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Marina Rusu (Curtiș), reprezentată de avocatul Isae Cireș, a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 16 decembrie 2021, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Marina Rusu (Curtiș), reprezentată de avocatul Isae Cireș, a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârii primei instanțe, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea eronată a normelor de drept material în special, au fost interpretate eronat dispozițiile art.11 lit.e) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, precum și a termenului „pot fi” utilizat în pct.11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin hotărârea nr. 613/29 din 20 decembrie 2018 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Recurenta consideră că este eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că ține de competența exclusivă a Consiliului să transfere judecătoria de la o instanță la alta, iar acest fapt s-ar exercita în cadrul unui drept discreționar, deoarece marja discreționară a autorității publice urmează să fie exercitată în limite legale, iar faptul că CSM este unica autoritate de autoadministrare judecătorească, nu presupune că instanțele judecătorești nu poate să îl oblige la emiterea actelor administrative.

Mai mult ca atât, dispozițiile art.11 lit.e) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii prevede opțiunile de vot la adoptarea hotărârilor a membrilor CSM, însă această prevedere nu denotă că membrul CSM are libertate nelimitată de alegere a unei sau altei opțiuni, ci, în dependență de obiectul examinării să voteze pro sau contra, iar opțiunea să exprime o soluție legală.

Totodată, nici termenul de „pot fi transferați” de la pct.11 din Regulamentul de selecție și promovare a judecătorilor nu poate fi interpretat că exprimă o libertate absolută a CSM de a decide sau nu transferarea magistratului.

În acest caz, la adoptarea a astfel de hotărâri, CSM are efectiv două opțiuni: că cererea este întemeiată și necesită a fi admisă (exprimarea opțiunii „pro”) sau că cererea este neîntemeiată și/sau există motive de incompatibilitate pentru funcția la care pretinde judecătorul să o ocupe prin transfer, și aceasta urmează a fi respinsă (exprimarea opțiunii „contra”).

Așadar, sintagma potrivit căreia judecătoria „pot fi” transferați la o instanță egală în grad trebuie interpretat în sensul că exprimarea opțiunii „pro” sau „contra” se va efectua în sensul că alegerea uneia din ele trebuie să exprime o soluție legală.

Această abordare rezultă și din art.137 alin.(2) din Codul administrativ, potrivit căruia dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Recurenta a reținut că în cazul său criteriile de selecție a pentru transfer la o instanță judecătorească de același nivel, prevăzute în normele legale au fost întrunite de către candidată, iar acest fapt este stabilit prin hotărârea Colegiului de Evaluare a Performanțelor Judecătorilor nr.12/2 din 08 februarie 2019, prin care i s-a acordat calificativul „bine” și hotărârea Colegiului pentru Selecția și Cariera Judecătorilor nr.62/04 din 15 martie 2019, prin care a fost admisă candidatura sa pentru participare la concursul pentru suplinirea prin transfer a funcției de judecător la Judecătoria Chișinău sau Judecătoria Criuleni cu 57 de puncte. Hotărârile Colegiului de Evaluare și a Colegiului pentru cariera judecătorilor, sunt, și erau la momentul examinării cererii de transfer, obligatorii pentru CSM. Respectiv, marja de discreție a intimatului urma a fi exercitată doar în vederea stabilirii dacă candidatura sa la transfer se afla în prezența unor impedimente legale, cum ar fi incompatibilitatea, lipsa caracterului ireproșabil constatat sau nerespectarea procedurii de evaluare sau nu în lipsa acestor motive de incompatibilitate a judecătorului de a ocupa funcția pentru transfer, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu a avut o altă soluție legală decât să admită cererea de transfer.

Recurenta consideră că prima instanță a interpretat eronat prevederile legale cu privire la „puterea discreționară” a Consiliului la examinarea cererilor cu privire la ocuparea funcțiilor de judecător prin transfer, și a emis o soluție ilegală.

În opinia recurente este eronată abordarea primei instanțe privitor la atribuția exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii de a decide transferarea judecătorilor de la o instanță la alta, iar o eventuală obligare a acestuia să emită o hotărâre de admitere a cererii sale de transfer, ar constitui o ingerință în votul discreționar al intimatului, întrucât CSM a încălcat limitele „dreptului discreționar”, iar poziția primei instanțe precum că doar CSM este organul în drept să dispună transferarea unui judecător la o instanță egală în grad, și că nu poate fi astfel obligat, contravine art.224 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

De asemenea, prima instanță a interpretat eronat prevederile art.118 alin.(1) din Codul administrativ, stabilind că transferul nu a fost admis pe motiv că nu au fost acumulate voturile necesare pentru admiterea demersului, constituie o motivare în sensul prevăzut de acest articol.

Consideră că raportul de voturi *pro* sau *contra*, exprimă o chestiune de procedură administrativă, dar nu un temei de fapt pe care l-a luat în considerare CSM la adoptarea hotărârii din 06 august 2019. Dimpotrivă, prin temeiuri de fapt se înțelege anumite circumstanțe factologice pe care autoritatea administrativă le ia în considerare la emiterea actului administrativ, legate de persoana candidatului la transfer, eventuale situații de conflict de interese cu judecători din cadrul instanței la care cere să fie transferată (care la caz nu există), etc.

Prin urmare, referința la raportul de voturi la adoptarea hotărârii contestată (4 pro și 4 contra), făcută de prima instanță, nu se înscrie în sensul temeiurilor de fapt și de drept pe

care le-ar fi luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa, și deci, această interpretare contravine sensului art.118 alin.(1) din Codul administrativ.

Faptul lipsei de motivare a hotărârii plenului CSM din 06 august 2019 rezultă și din altă chestiune, or, dânsa a depus cereri de transfer atât pentru ocuparea funcției la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (cu prioritate) sau, după caz, la Judecătoria Criuleni (în caz de neadmitere a cererii de transfer la judecătoria Chișinău). Deși 4 membri ai CSM au votat cu opțiunea „pro”, însă din textul hotărârii nu reiese pentru care instanță membrii care au votat pentru admiterea cererii de transfer. Or, nu puteau fi admise concomitent cererile de transfer la Judecătoria Chișinău și Judecătoria Criuleni.

Faptul că 4 membri ai CSM au votat „pro” exprimă fie că a fost admisă cererea de transfer de la Judecătoria Cahul, sediul Taraclia la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, fie că a fost admisă cererea de transfer la Judecătoria Criuleni.

Oricare din opțiunile menționate urmau a fi reflectate în actul administrativ contestat.

Or, conform art.117 din Codul administrativ, modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual de către organele colegiale se consemnează în procesul-verbal al ședinței de către persoana care prezidează ședința sau de altă persoană competentă potrivit legii. Opiniile minoritare se consemnează separat.

Cu toate acestea, prima instanță nu a aplicat prevederile art.117 din Codul administrativ, deși au incidență la cazul speței.

Nemotivarea actului administrativ individual constituie un viciu de legalitate a actului, contrar prevederilor art.118 alin.(3) din Codul administrativ, care statuează că, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Remarcă recurenta că, în condițiile în care hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 nu indică temeiuri de fapt pe care CSM le-a luat în considerare la respingerea cererii sale de transfer la o altă instanță egală în grad, prima instanță urma să aplice prevederea art.188 alin.(3) din Codul administrativ, și să anuleze actul administrativ în partea respingerii cererii de transfer.

Totodată, a notat că potrivit pct.3.26. din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea nr.612/29 din 20 decembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, cererile judecătorilor de participare la concurs privind transferul în altă instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară se examinează de către Plen în cadrul aceleiași ședințe în care se va desfășura concursul pentru suplinirea locului vacant de judecător în instanța respectivă. În conformitate cu pct. 3.27 din Regulament, Plenul va examina cererile înregistrate ale judecătorilor și candidaților privind ocuparea posturilor vacante de judecător în următoarea ordine: 1) transferul judecătorilor într-o instanță judecătorească de același nivel sau la o instanță judecătorească inferioară; 2) propunerea de numire pentru prima dată a candidaților în funcția de judecător.

La fel, potrivit pct.3.28 din același Regulament, dacă nu au fost completate funcțiile vacante de judecător, prin transfer, CSM va purcede la desfășurarea concursului cu participarea candidaților care urmează a fi numiți pentru prima dată în funcția de judecător.

În virtutea normelor din Regulament prevăzute la pct.26, judecătorii care pretind să ocupe un post vacant prin transfer, dacă corespund criteriilor de eligibilitate, au prioritate să suplinească acest post, în raport cu candidații la numire în funcția de judecător pentru prima dată, ceea ce confirmă poziția sa.

A indicat că prima instanță superficial s-a expus asupra legalității și temeiniciei a hotărârii din 06 august 2021 a Consiliului Superior al Magistraturii, invocând formal și vădit nepertinent dispozițiile art.16 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, care reglementează egalitatea cetățenilor în fața legii, normă care nu poate fi aplicată în condițiile în care ocuparea funcțiilor de judecător se efectuează în condiții de concurs.

Mai mult decât atât, judecătorii care solicită ocuparea funcției prin transfer nu sunt în situații identice cu candidații care optează pentru ocuparea funcției de judecător prin numire pentru prima dată, și, deci, ei de principiu nu pot fi tratați în condiții de egalitate, deoarece criteriile de selecție pentru transferare a unui judecător la o altă instanță egală în grad sunt diferite de criteriile de selecție pentru numirea în funcție pentru prima dată. Totodată, judecătorii care intenționează să se transfere la o altă instanță sunt supuși evaluării, pe când acestei proceduri nu sunt supuși candidații la numirea în funcția de judecător, iar cererile de transfer se examinează separat față de cererile de numire în funcție, iar în cazul primelor, CSM adoptă hotărâri înainte de a trece la examinarea cererile de numire în funcția de judecător pentru prima dată.

Astfel, problema tratamentului egal dintre acești candidați nici nu poate fi pusă.

Odată ce prima instanță a constatat că la adoptarea hotărârii CSM din 6 august 2019, membrii CSM au votat în condiții de paritate de voturi (pentru „pro” și patru „contra”), în temeiul art.135 alin.(7) din Codul administrativ, actul administrativ urma a fi anulat din motiv a fost încălcată procedura votării. Or, potrivit acestei prevederi legale, care nu a fost aplicată de Curtea de Apel Chișinău, în caz de paritate de voturi, procedura de votare se va repeta. Mai mult, în condiție de paritate de voturi „pro” și „contra”, cererea de transfer nu se consideră nici admisă, nici respinsă. Respingerea putea fi, eventual, efectuată fie prin votul a mai mult de jumătate din membrii CSM cu drept de vot, fie, cel puțin în caz de paritate de voturi, însă doar după repetarea procedurii de vot, iar acest fapt rezultă din a doua frază a art.135 alin.(7) din Codul administrativ, potrivit căreia dacă egalitatea de voturi se înregistrează repetat, actul administrativ individual se consideră respins.

Deci, cererea sa de transfer, în condiții de paritate de voturi, nu putea fi respinsă în cadrul unei singure proceduri de vot.

De asemenea, recurenta a mai reiterat că prima instanță, invocând că pentru adoptarea hotărârii cu privire la admiterea cererii sale de transfer urma să obțină 7 voturi din 12, a aplicat o prevedere legală care nu trebuia să fie aplicată.

Or, la determinarea numărului membrilor CSM, care participă cu drept de vot la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, sunt aplicabile prevederile art.134 și 135 din Codul administrativ coroborate cu art.24 alin.(1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

Astfel, legea cu privire la CSM, la art.24 alin.(1), prevede că hotărârile se adoptă cu majoritatea membrilor săi, însă în cazurile privind cariera judecătorilor, membrii din oficiu (Procurorul General, Ministrul Justiției și Președintele CSJ) nu participă la vot.

Așadar, hotărârile cu privire la transferarea judecătorilor, urmează să participe de regulă 9 membri ai CSM din 12, iar la adoptarea hotărârii, dacă nu există unanimitate, hotărârea se consideră adoptată dacă pentru opțiunea „pro” sau „contra” au votat cel puțin 5 membri. La ședința CSM și la adoptarea hotărârii din 06 august 2019, au fost prezenți 8 membri, toți cu drept de vot.

Având în vedere că legea cu privire la CSM nu distinge tipul de majoritate (simplă, absolută sau calificată), hotărârea urmează a fi adoptată în condiție de majoritate simplă. Acest lucru reiese din prevederea art.135 alin.(5) din Codul administrativ, care prevede că dacă pentru emiterea unui act administrativ individual de către un organ colegial legea nu prevede în mod expres majoritatea necesară, se aplică regula majorității simple, iar potrivit alin.2 din același articol. Majoritatea simplă reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

Astfel, la caz, pentru o eventuală hotărâre de respingere a cererii de transfer trebuiau să fie exprimate cel puțin 5 voturi, însă în condiție de paritate, și în lipsa procedurii repetate de vot, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.321/19 din 06 august 2019 de respingere a cererii sale de transfer de la Judecătoria Cahul, sediul Taraclia la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani sau, după caz, la Judecătoria Criuleni, este ilegală. Ignorarea circumstanțelor cu privire la paritatea de voturi și nerespectarea procedurii repetate de vot la examinarea cauzei, denotă ilegalitatea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 25 octombrie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost notificată participanților la proces.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 01 decembrie 2021 Marinei Rusu (Curtiș) și avocatului Isae Cireș le-a fost notificată, prin intermediul oficiului poștal, hotărârea integrală din 25 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție nr.DS8005904425AS și DS8005904424AS (f.d. 120-121, vol. II).

În condițiile enunțate, recursul nemotivat depus la 29 octombrie 2021 și cel motivat depus la 16 decembrie 2021 au fost depuse în conformitate cu art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 17 decembrie 2021 și la 24 decembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii copia recursului (nemotivat și motivat) depus de Marina Rusu (Curtiș), cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 24 ianuarie 2022, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de Marina Rusu (Curtiș), sau după caz respingerea acestuia, deoarece argumentele recurente poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în

temeiurile de admisibilitate al acestuia, or, prima instanță a examinat prezenta cauză sub aspect multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocită în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de cadrul legal aplicabil speței, argumentând destul de explicit care temeiuri au servit la emiterea soluției de respingere a acțiunii.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și argumentele invocate în referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Marina Rusu (Curtiș), reprezentată de avocatul Isae Cireș.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Marina Rusu (Curtiș), reprezentată de avocatul Isae Cireș, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron